

Polskie Towarzystwo Leśne

Польское лесное общество

The Polish Forest Society

W 1882 r. odbył się pierwszy Walny Zjazd Galicyjskiego Towarzystwa Leśnego, które poprzez kolejne ogniwa ewolucyjne przeistoczyło się w 1925 r. w Polskie Towarzystwo Leśne.

W okresie powojennym działalność Towarzystwa została wznowiona w styczniu 1946 r. W chwili obecnej Polskie Towarzystwo Leśne liczy 1500 członków zgrupowanych w 17 oddziałach wojewódzkich oraz w Oddziale Stołecznym w Warszawie.

Główny kierunek działalności Towarzystwa stanowi wysuwanie inicjatywy i troska o rozwój poczynąń naukowych w leśnictwie i drzewnictwie, zespołowe analizowanie zagadnień problemowych, wiązanie nauki z praktyką oraz popularyzacja osiągnięć naukowych.

W 1952 r. Polskie Towarzystwo Leśne zostało zaliczone w poczet Towarzystw objętych patronatem Polskiej Akademii Nauk, co stworzyło warunki pozwalające na rozwinięcie szerszej niż dotychczas działalności.

Towarzystwo prowadzi prace w czterech komisjach funkcjonalnych oraz w dwunastu komisjach problemowych, umiejscowionych w Warszawie, Poznaniu, Krakowie i Katowicach i rozwijających swoją działalność na tle współpracy z oddziałami terenowymi. Tradycyjną formę popularyzacji wiedzy stanowią wykłady, odczyty i zebrania dyskusyjne poświęcone zagadnieniom problemowym. W okresie powojennym wygłoszono w komórkach organizacyjnych Towarzystwa ponad 2000 referatów. W celu wciągnięcia członków Towarzystwa do twórczej pracy naukowej zorganizowano wiele konkursów. Za przedłożone prace przyznano 29 nagród i wyróżnień.

Inną formę pracy stanowią konferencje problemowe, których wyniki przedkładane są resortom oraz publikowane w prasie fachowej. W okresie powojennym zorganizowano ponad 100 tego rodzaju konferencji.

Oddzielny kierunek działania stanowią sesje naukowe związane z dorocznymi zjazdami delegatów, skupiające do 200 osób z instytucji naukowych i życia gospodarczego. Przykładem tego może być sesja naukowa Polskiego Towarzystwa Leśnego zorganizowana w 1969 r. w Katowicach na temat: „Las — Człowiek — Przemysł”. O słuszności podjęcia tej tematyki świadczy ogłoszony ostatnio raport U T h a n t a „Problem ochrony środowiska ludzkiego“.

Centralnym punktem działalności wydawniczej Towarzystwa jest czasopismo „Sylwan”, którego pierwszy numer pojawił się w 1820 r. Dzięki pomocy finansowej Polskiej Akademii Nauk opublikowano w latach powojennych wiele innych wydawnictw. Ważniejsze z nich to: 1) „Słownik encyklopedyczny dla leśników, drzewiarzy i myśliwych”, wydany w 1959 roku, 2) „Dzieje lasów, leśnictwa i drzewnictwa w Polsce”, wydane w 1965 r., 3) „Leśnictwo polskie w okresie drugiej wojny światowej”, wy-

dane w 1967 r. W przygotowaniu do druku znajdują się pozycje: „Z zagadnień podniesienia produktywności lasu” oraz „Mała encyklopedia leśnictwa”.

Jedną z form działalności Towarzystwa są wypowiedzi na temat spraw związanych z organizacją i rozwojem leśnictwa. I tak np. w latach 1956 i 1968 Towarzystwo złożyło naczelnym władzom partyjnym i państwowym memoriały dotyczące stanu lasów i sposobów zwiększenia produktywności gospodarstwa leśnego w Polsce. W wyniku trwających 9 lat zabiegów i starań Polskie Towarzystwo Leśne doprowadziło do reaktywowania w ramach WSR w Krakowie Wydziału Leśnego, zlikwidowanego w 1954 r. Od kilku lat Towarzystwo stara się usilnie o powołanie do życia ogólnokrajowego muzeum leśnictwa.

Za działalność społeczną Towarzystwo zostało wyróżnione odznaką Tysiąclecia przez Ogólnopolski Komitet Frontu Jedności Narodu.

Czubajka kania (*Lepiota procera*)